

[Kampmann.]

I dag er den minimale offentlige indsats mod forureningen spredt på en lang række forskellige ministerier og direktorater. En samlet og koordineret indsats har ikke været mulig, derfor har det heller ikke været muligt at udarbejde oversigter over de samlede udgifter til bekæmpelse af forureningen, og det har heller ikke været muligt at udarbejde oversigt over, hvorledes disse udgifter skulle fordeles.

For at komme i gang med virkelig effektivt at bekæmpe forureningen af naturen må vi derfor først samle indsatsen organisatorisk. Det gælder både centralt og på det lokale plan, for på det lokale plan har vi lige så mange forskellige instanser til at bekæmpe forureningen, til at behandle naturfredningsspørgsmålene, som vi har på centralt plan.

På socialdemokratisk initiativ i udvalget lykkedes det at samle et enigt udvalg om en opfordring til regeringen om snarest at få påbegyndt et udvalgsarbejde, der skal danne grundlaget for at samle alle naturfrednings- og forureningsspørgsmål under et centralt organ eller et centralt direktorat. Herudover skal man udfolde tilsvarende bestræbelser for at samle bekæmpelsen og alle naturfredningsspørgsmålene på det lokale plan. Kulturministeren kan være forvisset om, at vi i socialdemokratiet vil følge dette arbejde meget nøje; især vil vi følge tempoet i arbejdet meget nøje.

Til gengæld for at vi forhåbentlig organisatorisk nu får gjort en væsentlig indsats mod forureningen, er socialdemokratiet, ganske vist med betydelig beklagelse, gået ind på at stemme ja til regeringens ændringsforslag nr. 20, 22 og 24 om adgangen til skov, strand og udyrkede arealer. Når vi har gjort det, er det ud fra to synspunkter. For det første bliver adgangen til disse områder betydelig udvidet i forhold til tilstanden i dag. Jeg har klart tilkendegivet, at socialdemokratiet ikke finder, at adgangen udvides nok, men det er dog i forhold til tilstanden i dag en betydelig udvidelse. For det andet får kulturministeren med vedtagelsen af dette lovforslag øgede muligheder for at opkøbe skove, strande og udyrkede arealer til rekreativt brug, og det formål kan vi i socialdemokratiet i høj grad støtte. De øvrige ændringsforslag, som

ministeren har fremsat, er af mere teknisk art og giver ikke anledning til yderligere bemærkninger, bortset fra at vi også vil støtte disse.

Til hr. Vivikes ændringsforslag nr. 10 og 12 skal jeg oplyse, at vi vil undlade at stemme, fordi vi på grundlag af et notat fra ministeren har den opfattelse, at der er lovmæssig basis for, at skæmmende bebyggelse ved vore kyster, søer og åer vil kunne hindres ved et samarbejde mellem naturfrednings- og byggeyndighederne. Hvis det viser sig, at dette samarbejde ikke kan forhindre skæmmende bebyggelse, er jeg overbevist om, at kulturministeren er enig i, at vi må vende tilbage til en løsning af dette problem her i tinget.

Ændringsforslagene nr. 11 og 13 om byggeplanerne ved forsvarsværkerne har næppe først og fremmest en naturfredningsmæssig hensigt, og vi vil derfor stemme imod dem.

Ændringsforslaget nr. 16 om vandbredderne og vanddybderne ved åer hører efter vor opfattelse næppe hjemme i naturfredningsloven, og vi vil også stemme imod dette forslag.

Hvad angår de øvrige ændringsforslag, som hr. Vivike har fremsat, vil vi undlade at stemme, bortset fra de underændringsforslag, som hr. Vivike har stillet om adgangen til skov, strand og udyrkede arealer, hvor vi som bekendt er gået på forlig med regeringen og derfor stemmer vi for dette forlig og vi må stemme imod hr. Vivikes underændringsforslag til dette forlig.

Vi er blevet klar over, efter at udvalgsarbejdet er afsluttet, at der ved formuleringen af den nye § 55 om skovadgangen utilstøttet sker en mindre ændring vedrørende skovejernes stilling ved færdsel i skovene. Vi er klar over, at vi må se på dette spørgsmål mellem anden og tredje behandling, og mener, at det skulle være muligt at nå frem til enighed herom. Udgangspunktet for os er den gamle § 55, hvis principielle indhold vi har tilkendegivet vor enighed om.

Det var jo meningen, at begrænsningen af byggeriet i det åbne land skulle ske gennem bygge Lovgivningen først og fremmest ved den nu vedtagne lov om by- og landzoner. Tilbage sidder dog i socialdemokratiet nogen tvivl om, hvorvidt det altid vil ske. Ifølge by- og landzonenloven vil det ikke